

Kapitola 2

“Na plné plachty! Uvolněte zvratičku! Připevněte lanoví! Vyplouváme směr Bona Vista!” Na lodi se pracovalo jako každý všední den, ale vládla tu trošičku volnější nálada, která asi byla způsobená hektolitry rumu, jenž jsme ukořistili ze dřívějších nájezdů.

Bona Vista byl pirátský přístav ve kterém se zpívalo a pilo jedna radost, ale taky jsme tam pluli kvůli opravě lodi a doplnění zásob a též tam můžete kápnout na dobrý tip ke kořisti.

Samotné počasí se na nás usmívalo, protože jsme chytili dobrý vítr a nebylo přílišné vedro, které by smažilo naše mozky.

“Posádko co si takhle zazpívat nějakou starou dobrou pirátskou odrhovačku?” Zvolal jsem směrem k poníkům na horní palubě naší lodi.

“A kterou pak navrhuješ ty mořskej vlku?”

Hlas který se ke mně donesl byl mého starého kamaráda Sama, se kterým jsem se znal od doby kdy jsem se dal ke kapitánovy Černé Srsti a k pirátskému řemeslu.

Vzpomínám si jak jsem musel dříve vytírat palubu a starat se o čistotu lodi.

“Co takhle “Opilýho námořníka”? Což si myslím že se k vašim po rumu vypatlaným hlavám bude hodit.” u konce věty jsem se musel zasmát a nečekaně se zasmály i ostatní.

“Tak začni pane kormidelník”

Odkášlal jsem si a pak jsem vypustil rytmicky znějící slova:

“Co tak udělat s opilým námořníkem?

Co tak udělat s opilým námořníkem?

Co uděláme s opilým námořníkem?

Takhle brzo ráno!”

Posádka se začala přidávat a hnedle vládla lepší nálada.

“Way-hay a ona září

Way-hay a ona září

Way-hay a ona září

Takhle brzo ráno!

Oholme mu břicho rezavým strojkem,

Oholme mu břicho rezavým strojkem,

Oholme mu břicho rezavým strojkem,

Takhle brzo ráno!

Way-hay a ona září
Way-hay a ona září”
Way-hay a ona září
Takhle brzo ráno!
Dejme ho.....”

“Přestaňte zpívat a pohněte kostrou takovouhle nekázeň nebudu trpět! Dneska žádný rum a ani žádný kostky! Rozumíte?!”

Kapitán vyletěl ze své kajuty a byl vysoce našťvaný, což u něho nebývá zvykem. Jindy je to veselá kopa a tuhle písničku miluje, ale když je našťvaný tak se přihodilo asi něco zlého.

“Same! Ke kormidlu a udržuj směr Bona Vista! Teharo do mé kajuty okamžitě!”

“A sakra!” zaklel jsem potichu, když se kapitán zlobí tak je to velmi zlé, protože to onen hříšník odnese velmi těžce.

Kajuta smrděla po rumu a neudržovaných šatech. No hold za pirátění se platí nejvyšší cena a to je hygiena.

U zadního okna kajuty byl plánovací stůl s velikým křeslem.

Kapitán došel a usídlil se hluboko ve svém křesle.

“Drahý Teharo. Ukaž mi na mapě kde se teď plavíme.” zloba byla pryč a a jeho pohled se upínal směrem na mě. Došel jsem ke stolu a zahleděl jsem se na papír přede mnou. Snažil jsem se co nejvíc, ale nedokázal jsem se lokalizovat naši pozici.

“Nevidím nikde naši pozici kapitáne pane.”

Kapitán se zvedl a došel k velké polici a vytáhl zaprášený kus papíru stočený do ruličky, která byla ovázaná černou stuhou. Když jsem ji uviděl tak mě zamrazilo v zátylku.

Černá stuha obvykle znamenala oblast kde hrozí životní nebezpečí.

Kapitán se při pohledu na mně hlasitě zasmál.

“Tak už vidíš proč sem tě sem pozval. V těchto vodách hrozí neustálé nebezpečí a proto chci aby jsme naši přítomnost nedávali najevo, páč na naší straně je moment překvapení.

“Omlouvám se kapitáne a přísahám že žádné písničky nebudou dokud nebudeme na zmapovaném území.” sklopil jsem hlavu na znamení omluvy.

Kapitán se znovu usmál

“Hele, kdybych nechtěl abyste zpívali tak vás seřvu všechny na místě a ty tady

nesedíš.”

“Tak proč jsem tady kapitáne?”

Kapitán Černá Srst se usmál a ukázal směrem k malému stolku na kterém byla flaška rumu, trojcípý klobouk a nějaký kožený vak.

“Běž a podívej se co je uvnitř.” pokynul mi a já následoval jeho slova.

Nevěřil jsem svým očím. Byla tam úžasně vyvážená a na pohled nádherné šavle.

“Vím že nejsme u Equestrijského námořnictva, ale tenhle meč a ten klobouk je jenom tvůj.

Tímhle tě povyšuji do pozice prvního důstojníka.

V bezpečí budeme asi tak za 2 hodinky, tak to běž oslavit s posádkou a vyříd' jim, že rum se na dnešek povoluje.”

“Je to pro mě čest kapitáne!” uklonil jsem se a vydal jsem se směrem ke dveřím a chystal jsem se k odchodu, ale kapitán mě zastavil.

“Ještě chci abys mi něco slíbil Důstojníku.”

“Cokoliv kapitáne!”

“Chci aby ses v případě mé smrti ujal pozice kapitána Svobodného Racka.”

Když to dořekl tak jsem málem vybuchl nadšením. “Ano kapitáne!” a opustil jsem kapitánovu kajutu.

Už bylo pozdě v noci a přicházela moje výměna se Samem u kormidla.

“Tak starý kamaráde můžeš si jít dát dvacet.” řekl jsem a kamarádsky se usmál.

“No konečně pane Důstojník co vám trvalo tak dlouho?”

“Ále znáš to hrál jsem karty a kostky. Představ si že jsem obral celou posádku o jejich měsíční vejplatu.” pod tíhou alkoholu v krvi jsem se začal smát, jenže náhle mi cosi zasvítilo do očí.

Byl to maják od přístavu, který byl daleko sotva půl míle.

“Same běž vzbudit kapitána, že jsme dopluli do Bona Vista o den dříve.”

“Nemohlo by to chvíli počkat?”

“To je rozkaz! Tak pohni kostrou!”

“No tak jo vaše Důstojníkosti.” udělal jeden či dva pošklekky a utíkal do kajuty na zádi lodi,

“Proč mě budíte uprostřed noci Důstojníku?” tázal se ospalý Kapitán.

“Kapitáne! Asi necelou míli odsud je přístav Bona Vista pane! Přejete si zakotvit už teď?”

“Hmmmmm. Nechci riskovat že by nás během noci někdo vykradl. Takže Same! Shod’ kotvu! Dopluje tam zítra a nakoupíme pár nových vylepšení na loď.